

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.
Конто почт. шаян. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Год. Редактор приймає від
11—12 год. передплату
Рукописи не звертається

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно: в краю 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Фр.
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 30 шв. фр., Чехо-
словацкій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Замовляйте адресу 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні 29-28.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИПРИМКА
25 сот.

Комуністичний напір на село в УСРР.

Львів, 30. жовтня 1929.

Комуністи продумують знов дуже інтензивно над тим, як атомити українське село. По-правді кажучи, то вони все над тим думали, а для на день вигадували нові засоби, якими мали те село покорити, а деколи то й приєднати до себе. Одне те, що дотеперішні їхні засоби з принципа їх розчарували. Українське село остало таким як було. Воно комуністів не любить, воно їм протиставляється, особливо в часі всяких т. зв. кампаній. Тепер на черзі хлібозаготівля, яка ще не тільки не покінчилась, але навпаки: розгінлась так, що не знати чи й до садибних жмень комуністи витягнуть від українського селянина стільки хліба, скільки потребують.

Отже у зв'язку з щогорічною хлібозаготівлею, що відбувається дуже важко, а до якої комуністи прикладають незвичайно велику вагу (це даром же в цій справі приїздив свого часу з Москви народний комісар СРСР Міковин), почали вони знов серйозно думати тим разом уже над остаточним приборканням (а не приєднанням) українського села. Комуністи рішили „зміцнити“ як вони кажуть — лави сільсько-господарського пролетаріату, щоб при їх допомозі ослабити загальний спротив селянства комуністичним дрочкам.

У передовій статті „Пролетарської Пради“ з 24. жовтня ц. р. читаємо про цей „соціалістична реконструкція сільського господарства, зв'язана з підсиленням наступом пролетаріату на капіталістичні елементи села, спричиненого опір від куркульських промаришів, спричиненого чимраз гострішою класовою боротьбою. У безсилних намаганнях стати на передовій соціалістичному наступові (читай: хлібозаготівлі, примусовим внутрішнім позичкам, примусовому, але офіційно т. зв. „добровільному самообладанню“ (т. д. — Ред.), атрацюючи одну по одній свої позиції, куркулі узялись до всіх засобів, від використання окремих ланок нашого рад. апарату до терористичних актів. Відомості як із цілого Радянського Союзу, так зокрема з сіа Київщини свідчать про багато терористичних актів куркулів (читай: сільського населення! — Ред.) проти представників радянської влади. А громи члесті, про випадки бовбастів та підпалів господарств незаможників (читай: найгірших елементів села! — Ред.). Наше завдання — на опір куркулів, на кожний терористичний куркульський акт відповісти ще сильнішим наступом, який дошкульнішим ударом та ще більше зміцнить єдиний переможний фронт пролетаріату й білихсько-середньоземних масами селянства“.

Наведені слова з передової статті комуністичної „Пролетарської Пради“ хіба аж надто відомі. Українське село стійко веде очакливу боротьбу з комуністичною владою, з комуністичною господаркою і політикою на селі. Останніми часами, як про це свідчать наведені слова, українське село активізувалося. Комуністи на терор відповіли терором. Вони розстрілюють, арештують і висилають на Сибір або до Соловків, але це нічого не змінює. Біля жертв комуністичного терору творяться ореми мучеництва і всі ті мученики, всі розстріляні чи запрошені до тюрем знаходять численних фашистичних наслідувачів їхніх вчинків, приходять мстивники. Коли зважити, що ця активізація українського села скріпилася саме тепер, після деякої передиски, на дев'ятому році більшовицької диктатури на Україні, а на 11-гому після більшовицької революції в Москві, то слід ствердити, що тільки загрозливою екзистенції може гнати українське селянство до терористичних актів, докорування на представників рад. влади і ком. партії. Дійсно, те все, що налягло, видно, українському селянству спався розтопленого села за шкіру, що ково в розпуть кидається голірич на улюбленого до зубів противника.

Комуністи відповідають на це чимраз дошкульнішими ударами — і таким чином активізується в українському селі напад на комуністичний напір.

до. Українське село стоїть, мучиться і кривиться. В такому то стані українського села комуністи беруться консолідувати єдиному голоду, що в офіційній комуністичній мові зветься „зміцненням лав сільсько-господарського пролетаріату“. До того „пролетаріату“ намагались вони втягнути всіх наймитів і в тій цілі почали ударну кампанію. Але річ у тім, що чесний сільський пролетаріат не рветься до комуністичних сільських установ. Наймити організують комуністи вже кілька літ і досі їх не зорганізували. Тепер вони беруться уряджувати руками державного апарату наймитські страйки. Виглядає це на диво, але комуністи трактують справу серйозно. При допомозі наймитських страйків хочуть вони ожикити наймитів і примусити їх до організації, що мало разом з комнезами протиставляється працюючим господарям на селі. Ми вже не раз вказували на обставину, що й до комітетів незаможних селян, цієї фортеці комунізму на селі, на правду незаможні селяни-господарі не йдуть. В тих комітетах організуються переважно сільський т. зв. люмпенпролетаріат, якому на сільському господарстві не залежить, а який, найшовшись у підтримуваній комуністами організації т. зв. незаможників, галасує на життя організації українського села, користуються пайками, субсидіями і т. д., а за те веде галасу на т. зв. куркулів та є ском і ухом вкази на селі. Отже під „зміцненням лав сільсько-господарського пролетаріату“ треба розуміти ще більше упрямління цієї тієї сільської голоди, що нині мучиться біля комнезамів. В тій ділі задумують більшовики „поширити“ і права та обов'язки сільських рад, тобто дати у сільських районах виключний голос сільському люмпенпролетаріату, який може відійтися на службу не тільки комуністам, але й усім, що йому добре заплатять чи то грини чи натурою.

У відповідь на закликування української хліборобської маси комуністи збільшують ряди своїх довірених на селі та хочуть їх теж активізувати, нацьковуючи проти т. зв. куркулів, тобто проти сільських різняків. Це зветься по комуністичному також поглибленням класових суперечностей на селі. Словом під апломом прикрого досвіду з щогорічною хлібозаготівлею комуністи пішли на шлях дошкульовання українському селу. Нема сумніву, що терор і наляка зможуть на деякий час атомити активізм українського села, але при першій айншій нагоді він може проявитись ще грізніше та приборати більші від локальних розмірів.

На економічні теми.

Риск у кооперативному житті.

У нас можна стрінути часто перестороги терор т. зв. ризикозних промаришів. Навіть в одній із статей „Господ. Кооп.“ Часопису“ подивляється ось таку раду: „Протиставлення неорганізованої атомити опадності в німеч промаришів підприємств, але має привести владничкої худ. Більш відомою та ще й дасть йому знання, в чому полягає, бо так ширини за книжками відомостями і не дачимши заробити чималою кількістю тим, що малий підприємчик у погоні за великими інтересами і незнанням підприємствах зазирнує всю свою тяжку придбану опадність, а підтак стів поширювати ризик у свої власні сили“. Словом: не ризикуй, а спокійно житимеш на світі!

Поради автора видаються за перший поділ такими правильними, як правильним є твердження, що головою мурів не пробиш. Але дараз таки насувається на думку питання: чи на правду ризик вичиниться атомити страшною опадністю і поширенням атомити? І друге питання: чи на правду наше господ. життя перенесене ризиком підприємствами так, що аж треба здержувати людей від цієї пристрасності?

Але заки відкинемо собі на ці питання, подумаймо вперед, чи могли ми навіть таку пораду у життєвій пресі та літературі (бо вони можуть бути для нас найважливішими джерелами) чи на правду ми хотіли одного жак, який тормачить

Найкращим дарунком з нагоди іменини, свят і хрестин є вкладковий книжочка wraz з пушкою ощадності Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“ у Львові, вул. Руска ч. 20.

Ві в житті такої таїїїїї, і дарма, не найдеш. Навіщо: коли переставляти спокійно чи яку іншу життєву літературу, то а не відкинь, ти ціла історія життя, цієї чинної речовини, що виступає між іншими деревами-паролами просто переплеті ризикозних подійками на кожному кроці, а вже безумовно найбільше на господарському. І в тій історії німечкої економіст (Сомберг) історію життя, і не тому називає їх найціннішим паролом, що вони болять ризик, а на правду: саме тому, що на правду ризик, а на правду і життя, творили не лише свою історію і свої господ. життя, але навіть історію господарства інших народів. Про те, який економічний зміст життя на правду ризик, а на правду історію господарського поступу, свідчать і життєві свідчення, переповнені також господарськими парадими з різних ділянок життя, в роки того. „Будеш позичати багатим паролом, але заграти позички не будеш у нікого“, або: „Майно багатого є для нього вріпосто“, чи: „Короною мудрости є багатство“, або: „Краще вмерти, ніж бути прощомом у чужині“.

Нікий поступ не може обійтися без ризик. Сомберг може отак прикладати ризикозний крок життєвих підприємств, от хотів так, що фінансувати Котомба чи Магелана у їх відкриттях та пускати в атомити в витягні сити.

Та чи зні жили є ризикантами? Не доводилося на терорі величезних фабрик. Крупа мала думки першого предка ризиканта, як свідок того, що з малю можна дійти до величч. Зовсім Ілар Крістіф, який зні отримав корону Європи та першорядною відомою на безсмертності міжнародного капіталу, що наловив у свої руки європейський промисел у 40 держав, між ними і в Польщі, а в останніми часами і в Білорусії, за чим своїм жакрив ризикозний крок на зловити своїм німечкої могутності аж 100 долларів і кинув. А який він дивин до міжнародного життя і фінансової допомоги у нього жакрив не одна держава. А німечкої фабрикант ровері і сиколоді Клер у Франкурті зачав свою кар'єру від білого механіка при напраті старих роверів. І ризик у тіх і інших величч хіба не був і не є злим зорядкомом та атомити прикладом. Навіщо, вони стали свідками від інших, величч долаючи того, до чого може дійти рухливість, підприємчистий ризик. Але чи треба нападати ще більше прикладів? Ось професор Гамсвальд може у своїй науковій праці „Німечко“ основку аналізу німечкої ризикозної підприємств та ні на хвилю не стримується перед описуванням своїх ситуацій до ризик, очевидно: етичного, такого, як не саме нам потрібно.

Не можна забувати і на те, що не було досі ні одного випадку ні вмірності, не було поступу ні зросту культури, якщо лави не вважалися на ризик і то не ризик не цієї життєвої хлібчаччини, але в власного життя. І не в атомити, але саме в ризик лежить стійка посмі і зміст людського життя. А цього саме ми ще не маємо. Ми в хіба наш хлібороб, що ризик, який атомити лави в землю. А ризик на атомити і вмерти, хоча вже верат статки у землі свої, тільки придбану опадність.

Чи можна посидіти собі страх перед ризиком, який жакрив? Має під рукою реферат д-ра Раєва, відчитаний недавно у Відні. Референт пише, що лавина приходять на світ з показаннями чинності, рухливості. Та ризик — потрібний, але жакрив свого атомити спокійно і спокійно вкруження і тому атомити і своїх дітей до спокійно до нерухливості. Головою жакрив вони з того тих нерухливих дітей. Вони нерухливо того своїм поступовим діями атомити придбану опадність дітей, щоб дар їх до знаності, до ризик життя, вони відбериш ім спокійно і в селі. Так доправляють з часом до того, що

*) Werner Sombart: Die Juden und das Wirtschaftsleben. (Leipzig 1911).

ПРИЙДИТЬ ПО

зимові панчохи в десені,
рукавички, шарпінки,
спетери,
шалі,

Снігівці марии „Treforn“

до української галантерейної торгівлі

„GENEWA“ Д. Конюха
Львів, Ринок ч. 37. (побіч „Народ. Торговлі“).

замість ввести діточі бажання чину до замилювання для продуктивної праці, до корисних змагань, вони заціпляють у них почуття вигід, аліментів, нестачі підприємливості й відваги, знеохоту до ризику.

Ще одно. Недавно, бо 17-го цього місяця, сказав один наш львівський громадянин при нагоді рефератів, виготовлених дрогочичанами про конечність розбудови нашого нафтового промислу, ось так: „Ми, львовяни, вже перемучені, переленеровані, емерити, що потребують спокою; тому не до нас ідіть з вашими проєктами“. А знов другий бесідиш доповнив першого: „Ми, інтелігенція не творимо, дарма, що маси стихійно цього від нас вимагають. Живемо призраками з мнучих літ. І не для нас чи не найтрагічніше...“

Подаючи дослівно ці гіркі слова дискусантів та маючи на увазі реферат д-ра Райса, я й подумав, чи не є ми такими батьками, що потребуєть спокою. А тоді чи не краще лишити дітей самим собі та не страшити їх наслідками ризику. А не ялося страшити тим більше, що ми є може однією з тих культурних народів, які ще не засмакували тої принади до великих діл, якою саме в ризик.

Справою господарської публіцистики є не стримувати у нас підприємливості, але піддавати під ровагу нові думки, проєкти, системи праці, заохочувати і до ризикових підприємств, бо лиш у них і через них викристалізується відвага заглянути небезпечі у нічі і її побороти. А ради не уникати ризику та страшити стратою тяжко придбаної ошадності — це те саме, що вертати до тих передвоєнних часів, які скарізував Грушевський ось такими словами: „Піплення сотків, тай більш нічого“.

Врешті-решт, навіть коли не оберемо тяжко за працюваної ошадності задля страху на підприємства, то — як це доказала війна — ошадності можуть зникнути як камфора в наших таки кишнях чи насах. Значить: і тут без ризику не обійдеться, бо ризик — це природний товариш життя.

М. Творидло.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера!

ЕДГАР АЛЛАН ПО.

Убийство на вулиці Морг.

(Продовження.)

Аналітичний хист не треба змішувати з простою вибагливістю, винахідливістю, бо аналітик не доконче винахідлива людина, а ця остання часто буває зовсім нездатною до аналізу. Конструктивну чи комбінаційну здатність, що єю звичайно виявляється винахідливість — френологисти (на мою думку, хибно) приділяють цій здатності особливий орган і живляють її за первісну силу — так часто відзначували в людях, котрих інтелект під іншими поглядами стояв на межі ідіотизму, що на цей факт звертали увагу всі дослідники духового життя людини. Між винахідливістю та здатністю до аналізу існує справді далеко більша різниця, як між фантазією та уявною здатністю, але різниця ця має в собі дуже точну аналогію. Виявляється, дійсно, що винахідлива людина завжди схильна фантазувати, а люди з правдивою уявною здатністю завжди аналітики.

Дальша розповідь буде читачеві до деякої міри мов би коментарем до поданих тут тверджень.

Пробуваючи у Парижі на весні і частину літа 18 року, я зазнаючись там з месіє К. Огюстом Дюпеном. Цей молодий добродій походив з прекрасного, справді славного роду, але сплетіння примхливих подій звело його на таку вбогість, що енергія його владі скривалася перед нею, і він перестав пробиватися в світ чи гурбуватися тим, щоб повернути собі маєток. Доброзичливість віртелів полишила йому незначні рештки батьківських маєтків, і на прибуток із них, шляхом пильної економії, він спробував забезпечити собі все доконче потрібне на прожиток, а поза цим нічим не журився. Що-правда, книжки були йому єдиною розкішю, а в Парижі добувати їх легко.

Пам'ятайте про українських інвалідів!

ВСТУПАЙТЕ МАСОВО В ЧЛЕНИ Т-ВА ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ!

Зближається традиційний місяць грошових жертв на удержання українських інвалідів. 200.000 зол. треба річно, щоб українським інвалідам дати ту мінімальну ренту, яку вони від Товариства одержують.

Товариство Допомоги Інвалідам вже не має ніяких грошових засобів. Останні гроші видано попереднього місяця на ренту.

Обов'язком усіх свідомих громадян є стати членами Товариства Допомоги Інвалідам. Сповніть цей обов'язок тепер у місяці листопада! Вишліть місячну вкладку (50 сот.), або річну вкладку (6 зол.) і самі переконайте своїх найближчих, приятелів і знайомих, щоб і вони стали членами УКТДІ та вислали свою вкладку.

Допомогати інвалідам Української Армії мусить цілий нарід. Не обов'язком, але почесною є стати членом УКТДІ, стати в ряди тих, що несуть поміч своїм інвалідам. Тому масово вступайте в члени УКТДІ і присилайте членські вкладки на адресу: УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ у Львові, Руська ЗП, або долученими чеками.

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

Національна програма „новітнього“ польського націоналізму і „новітнього“ рос. демократизму.

Пос. Недзьялковський, зупиняючись недавно над національним питанням у Польщі, що ми порушили в нашій передовиці „Проклія історії“, назвав краківський „Л. Курер Цола.“ виразником — „новітнього“ польського націоналізму. Стремління того „новітнього“ націоналізму є приспінена польонізація непольських народів усіма можливими способами і засобами.

На це відповідає поширений краківський жовтий орган передовицею „До чого стремимо і що поборюємо в справі національних меншостей“.

Отже краківський орган зазначає, що „ми ніколи не говорили про конечність ви-народовити національні меншості“.

Він боліє над змарнуванням корисних для денационалізації історичних нагод і жаліє, що їх важко тепер відібрати в повному об'ємі. І тому „Л. Кур. Цола.“ домагається,

„щоб держава політика не підлягала пішпетові доктрин і щоб польська держава власними силами (!) і власними засобами (!) не створювала штучних умов для меншового націоналізму“.

Ми зустрілись у перше в маловідомій книгозбірні на вулиці Монмартр; а що обоє шукали там однієї, вельми рідкої і визначної книги, це назвало між нами міцний зв'язок. Ми побачились знову і знову. Я глибоко зацікавився інтимною родиною історією, що її він докладно мені розповів з усім широким, властивим французові, коли він сам собі стає темою. Мене дивував також широчезний обсяг його лектури; і над усім, я почував, що дикуний жар і живаторна свіжість його уяви запалювала мені душу вогнем. Шукавши в Парижі деяких об'єктів, що стали в той час моєю метою, я почував, що товариство такої людини було б для мене цінне понад усяку міру; і це почуття я визнавав йому. Нарешті прийшло до того, що ми рішили жити з ним спільно протягом мого перебування в місті; а що мої обставини були дещо не такі трудні, як у нього, мені дозволили оплачувати нашу спільну квартиру. Відповідно до фантастичної хмурності наших настрів, це був помарпанний часом химерний будинок у далекій і безлюдній частині передмістя Сен-Жермен; через якісь забобони, що за ними ми не допитувались, він довго стояв порожній і в закладанні доживав свого віку.

Колиб світові став відомий спосіб нашого пожиття в цьому місці, нас узялиб за божевільних — хоч може нешкідливої природи. Наша відлюдність була цілковита. Ми не приймали в себе нікого. Справді, місце нашого сховища я дбайливо держав у секреті від мого давнього товариства, а Дюпен уже багато літ перестав бути знаним чи знайти з ким у Парижі. Ми жили єдине самі з собою.

Це була фантазія мого друга (бо як інакше я мав би це називати?) — бути закоханим у Ніч для Ней самої; і ця примка, як і іншим його дивацтвам, я без опору піддався; взагалі я давався на волю його диким химерам з цілковитим безладдям. Чорна Богиня не моглаб сама повсякчас перебувати з нами; але ми мали змогу фальшивити її присутність. При певно-

DEUTZ-мотори

Дісля і газові

Львів, вул. РОМАНОВИЧА ч. 1. 798 1-1

Раз пустивши таку брехню, немоя то польська держава „власними силами і власними засобами“ підтримує „меншовестий націоналізм“, носій „новітнього“ польського націоналізму дальше плете теребені, що — мовляв — польський уряд не використовує відповідно „староруських тенденцій“, які протиставляються українським; що віддає тож українським правління душ серед „руського“ населення; що заважає „кресів“. Ті докори звертаються теж на адресу польської лівни, яка ніби то в ім'я угодової фантазії відсуває на залий план інтереси польського населення на „кресах“ та ослаблює його колонізаційний гін. А діється це тоді, коли навіть „меншовесті“ соціалісти визначаються негативним відношенням до польської держави, чого доказом те, що вони ніколи не склали заян, в якій признали би нинішні границі Польщі.

Згадавши про потребу репресій супроти „ворожих до держави акцій“, представник „новітнього“ польського націоналізму являє таку програму у відношенні до „кресів“:

„Домагаємося охорони польського стану посідання і зміцнення того (себто польського) елемента шляхом відлучення, витривалості і нікого не кривляючи колонізаційної акції на окраїнах, які можуть помістити ще багато населення. Домагаємося, щоб не створювати штучних перепон атракційній силі польської культури на меншовестий населення. Вкінці домагаємося, щоб польська держава перестала — після 11-тилітніх досвідів — займатися всякими експериментами в меншовестій ділянці“.

Для населення „кресів“ вистане забезпечення спокою і безперервності праці та забезпечення господарчих основ існування.

Як бачимо, то „Л. Кур. Подзєнни“, який недавно відграв теорію Грабського про розвиток українського народу на „етнічні групи“: русинів, українців, лемків, бойків, гуцулів і... тухолья, тепер висуває „нову“ концепцію: витримати українське (окраїнне) населення в стані травольної худоби шляхом забезпечення йому спокою, безперервності праці і основ вегетації. А врештов, на українсько-білоруську національну територію повинна бути пущена дальша хвиля польської колонізації з атракційністю польської культури.

Ясно, що при такій програмі відпадає примусова польонізація.

Створивши таку програму, яка — до речі кажучи — віддавна переводиться на українській території під Польщею, „Л. Кур. Цола.“ разом із Восідовським журиться долею Наддніпрянської України. В ч. 297 а 30 ц. м. поміщає цей

му блисківі дня ми зачинали всі масивні віконниці нашого древнього дому, засвітлюючи двоє свічок; насичені кріпким ароматом, вони давали тільки примарне і видільне проміння. З їх поміччю ми загінбляли душі у сні — і так читали, писали чи розмовляли, поки годинник обвішав нам наближення правдивої Тьми. Тоді ми вихоплювались на вулиці, рука в руку, і далі провадили там наші денні розмови, або, допізна блукаючи безбач по всіх усяодах, шукали в бунних тінях і снігах людного міста безконечності духових подразнень, що їх може дати спокійне спостереження.

При цій нагоді я не міг не помітити і не дивуватись надзвичайним аналітичним здатностям Дюпена, хоча й готовий був цього сподіватись від його багатогранності. Він, сам, здавалося, діставав палку насолоду у вправах цієї здатності — може, в самих винахідливіх її на люди — і не вагався признатися атіхи, що з цього походила. Він хвалився мені стиха, вдоволено підхихкуючи, що більшість людей має для нього вікна у грудях, і звичайно підпирив це твердження простими і разючими доводами своєї інтимної знайомості з моєю власною душею. Його мніра в цій хвилині ставала холодною й абстрактною, очі втрачали будь-який вираз, а голос, звичайно прекрасний тенор, здіймався на високий дискант і, я сказав би, звучав капризно, колиб не розважність і цілковита чіткість мови. Спостерегаючи його в такому настрої, я часто роздумував над старою філософією Роздвоєної Душі і тішимся уявою двоїстого Дюпена — творця і аналіста.

Не думайте, з того, що я тут сказав, що я відкриваю якусь тайну чи пишу який роман. Те, що я описав у тому французі, це був тільки наслідок подривленої, а може і хворої думки. А втім, щодо характеру його зауважень у таких випадках, приклад найкраще може передати мою думку.

(Продовження буде.)

АПАРАТ РЕНТГЕНА.

Galaxy 4100a.

Пересторога!

Перестерігаємо отсін усіх наших П. Т. Відборків, що п. інж. Василь Вояк з Буська, від дня 14. вересня п. р. не є нашим уповноваженим і представником і як такий не має права збирати замовлень та вибирати надатків і імені нашої фірми.

„Гуцульське Інстество“

Спілка з обм. пор.

КОСІВ, м. Коломиї.

782 3—3

Після смерті князя Більова.

Як це вже ми писали, в Римі помер бувший німецький канцлер князь Більов. Німецька преса подає його біографію та підкреслює його велику роль у житті Німеччини перед війною. Князь Бернард фон Більов народився 1849 року в Клейнфальтсбеку і був сином німецького міністра. Від 1873 р. займався політичним життям Німеччини, в році 1885 був німецьким консулом у Букарешті, а 1897 був іменований міністром закордонних справ. За приєднання для Німеччини островів Кароліні Більов дістав титул графа, а 1900 його вибрано канцлером на місце князя Гогенцолерна.

Невдачі його політики під час повстання в німецьких колоніях в південно-західній Африці та конфлікт з консервативними партіями ослабили вплив й авторитет Більова і втративши хвилю симпатії в цісаря, князь Більов уступив своє становище канцлера Бетману Гольвевею.

В закордонній політиці Більов мав далі деякі успіхи і за те дістав 1905 року титул князя. В роках 1908—9 Більов обіймав чималі ад. посади в Німеччині у боснійській кризі і цей політик усувався зовсім від дипломатичної діяльності та жив приватним життям в своїх добрах, або у віллі Мальта в Римі, де жила і його жінка Італійська княгиня.

В році 1914 його іменовано послом в Римі, але виступ Італії проти Німеччини припинив діяльність того посольства і князь Більов виїхав до Берліна.

В році 1916 вийшла друком книжечка „Дайче Політик“, в якій князь Більов висловлював поодинокі кроки своєї дипломатичної діяльності та оправдував свої помилки та невдачі. Таксамо його промови вийшли окремою книжкою.

Боротьба з отрутою.

(З діяльності Українського Протиялькогольного Товариства „Відродження“.)

(Докінчення.)

Новий статут „Відродження“ зачеркує широкі рамки такої протиялькогольної діяльності та найважливішою справою, до якої наше Товариство мусить негайно приступити, є: освідлювати наші широкі народні маси про шкідливість алькогольних напоїв, при допомозі курсів, виїздів і відвідин, видавати протиялькогольний часопис і відповідні книжечки, старатися перевести в життя всі протиялькогольні закони, а перш за все протикорисні постанови. Для виконання всіх цих важких завдань треба багато грошевих засобів, а їх неможе дати наша суспільність своєму протиялькогольному товариству через громадське приступлення в дієсні й спомогаючі члени. Товариство „Відродження“ вже й тепер старається по змозі спонсирувати агадані завдання.

Недавні Ювілейний Конгрес Т-ва „Просвіта“ гарячо підтримував змагання Українського Протиялькогольного Товариства „Відродження“. На його відділі „Суспільного Здоров'я“ оголошено було 14 докладів про шкідливість алькогольних напоїв і курення тютюну, а вислідом тих докладів були отсі рішення агаданого конгресового відділу:

3. Огляду на те, що — як це доказали наукові досліди — алькогольні напої шкодять здоров'ю тіла і духа, дегенерують й деморалізують суспільність та доводять її до неминулої загибелі; з огляду на те, що честь нашого народу й наші культурний обов'язок вимагають, щоб гроші видані щорічно на алькогольні напої, що доходять до 400 мільонів — ужити на необхідні освітньо-культурні й економічні цілі, Відділ Суспільного Здоров'я Ювілейного Конгресу Т-ва „Просвіта“ ухвалює:

1. Визнається всі наші культурно-освітні й економічні установи станути до боротьби з алькоголізмом і в протиялькогольному дусі виховувати ціле наше громадянство, а в першу чергу молодіж — та для підтримання протиялькогольного руху цступати в члени-прихильники Т-ва „Відродження“;

2. Визнається наше політичне представництво всіх партійних угруповань станути на чолі протиялькогольної боротьби, допомагати переведенню протикорисних плєбісцитів, а для заваження свогоого рішучого становища в тій справі і нести в союмі проєкт цілковитої проєбції;

3. Визнається всю нашу пресу, без огляду на її ідеї, заохочувати станути також на протияль-

когольному фронті та виховувати своїх читачів у протиялькогольному дусі;

4. Визнається всі наші культурно-освітні установи, а зокрема Просвіти, Луїги й Соколя, та агаданічу молодіж, щоб вони всі свої прилюдні виступи як: забави, вечеринці, візди вистави і пописи улажували без алькогольних напоїв, а Союз Кооператив визнається заборонити нашім кооперативам продавати алькогольні напої в своїх склепах;

5. Визнається всі наші економічно-фінансові установи підтримати вибір безалькогольних напоїв, щоб в той спосіб дати початок новій діяльці українського промислу та усунути з агаданого уживання тріаливі й руйнуєчі алькогольні напої;

6. Прєдкладається признати місяць лютий місяцем протиялькогольної пропаганди, а місяць вересень місяцем протикорисемної плєбісцитової акції.

Повне засідання Ювілейного Конгресу „Просвіти“ гримкими оплесками прийало до відома й одобрило агадані всі рішення Відділу Суспільного Здоров'я і тому Українське Протиялькогольне Товариство „Відродження“ має повну надію, що ціла наша українська суспільність щиро підтримить його в йогож протиялькогольній діяльності.

В часі агаданого Ювілейного Конгресу Т-ва „Просвіти“, а саме 24. вересня, відбулися Загальні Збори Т-ва „Відродження“, вже на основі нового статуту і на тих Зборах вибрано отсю Головну Раду: голова д-р І. Раковський, заст. голова д-р Софія Парфанович, скарбник д-р Володимира Крушельницька, писар Ярослав Макарушка (студ. медич.), виділові: проф. Юліан Камеєвський, дир. Ів. Герасимович, дир. П. Вовчук, ст. прав М. Хомля, друк. скл. П. Матчак. Заступники виділових: Ів. Шулим студ. теол., Вредьона В. студ. мед., Кіюфас Всев. студ. мед., Береза В. студ. ветер. Контрольна комісія: д-р Ол. Саламанчук, Л. Янкевичівна ст. прав, Кулик Ів. ст. філ. На Загальних Зборах обговорено напратимі дальшої діяльності Товариства, в якій воно певно визнає щирої допомоги від цілої нашої суспільності.

Гроші слати складанкою Центробанку на ч. 8817. Листи, як і дотепер, до „Просвіти“, Ринок ч. 10 П. нов.

Перед засіданням сойму.

У соймі явилася небагато послів, що мають приготувати матеріали для своїх клубів. Дня 29. жовтня не радив ніякий з пос. клубів; дня 30. жовтня має бути засідання клубу „Піста“. На денному порядку вибір членів президії з огляду на реєстрацію пос. Ратая та Домбського. Держ. трибунал не повідомив іше маршала сойму про присуд на бувш. мін. Чеховича, хоч держ. трибунал є органом сойму. Тому марш. Данинський інтерєлював у тій справі у президента держ. трибуналу.

Політичні конференції.

Президент держави прийняв у замку прем. Світальського у справах найближчих днів. В середу буде засідання ради мін. при участі марш. Пілеудського для обговорення тих самих справ. У сойм. кульборах кружляла чутка, що коли в соймі зголосить заяву недовіри для уряду Світальського, то президент держави покориється конст. прислугуючим йому правом та відложить сойм. сесію на 30 днів.

Приказ арештування Вальдемараса?

„Кур. Черв.“ повідомляє з Ковна будьто би литовський уряд видав офіційний приказ арештувати Вальдемараса, якого обвинувачує у спробах держ. перевороту та адефрандування з мід. литв. Кажуть, нібито Вальдемарас зложив ці гроші в якісь англ. банку.

Фр. соціалісти не візьмуть участі в уряді.

Над. рада соц. партії 1890 год. проти 1451 залізлася проти участі соціалістів у кабінеті соц. радикалів.

Соц. парламентарна група 43 год. проти 11 ухвалила резолюцію, яка жалів з приводу постанови над. ради, яку вважає суперечливою з основними спільними інтерєсами і демократією. Резолюція домагається скликати на 26. XII. нац. соц. конгресу. Описи ухвалили другу резолюцію, що висловлює подяку для Даладіє, за те, що старався утворити уряд.

Даладіє зрієкс місії.

Даладіє зрієкс місії утворення нового кабінету.

Хто утворить уряд у ЧСР?

Справа утворення чол. уряду буде актуальною за кілька днів. Уважати зовсім певним, що премієром буде знову Удржаль. Коли соціалісти приступили до урядової коаліції, то аступником премієра буде один із соц. міністрів.

Намагане самогубство дир. „Боденкредітанштальт“.

Уночі на 29. жовтня у віденському готелі хотів позбавити себе життя один із директорів „Боденкредітанштальт“, Карло Крафт. Тяжко раненого перевезли у шпиталь. Крафт утратив поладу з причини азукі „Боденкредітанштальт“ з банком „Кредітанштальт“. Останніми часами Крафт вів неважливу спекуляцію і впав у фін. скруту.

Пос. Бирка директором Торг. Палати?

Прєзидія Торг-пром. Палати у Львові ухвалила предложити мін-ству промислу та торговлі кандидатуру пос. Бирки на директора Торг-пром. Палати у Львові. Пос. Бирка був свого часу віце-міністром скарбу, а тепер, як член ББ., одержав головуство соймової бюджетової комісії та ген. бюджетовий реферат.

Після гостини мін. Залеського в Ромуній.

Півофіційний орган ліб. партії „Віторус“ у передовиці каже, що гостина мін. Залеського мала більше значіння ніж сам факт реєстрації мін. Міровеску. Із інтерв'ю мін. Залеського з представниками преси виходить ясно, не лише консолідація польсько-ром. союзу, але й рішучий виступ проти всяких чутков. ворожих політиці мира, основаного на істнєючих договорах. До СРСР, Ромунія не має ворожих почувань, але задержує проти нього оборонну поставу. Підписано польсько-ром. арбітражний трактат, та „Віторус“, як і оба міністри, сподіється, що ним не треба буде користуватися. Гостина мін. Залеського і його заяви вияснили зовсім непорозуміння, яке Будапешт хотів створити в міжпар. світі, коли повторював думку, нібито Польща є прихильником для ревізіоністичної політики Мадярщини.

З судової салі.

ПОЛЬСЬКИЙ МАЙОР ПЕРЕД СУДОМ.

Дня 26. п. м. перед львівським військовим судом ставув майор-лікар д-р Юрій Урбанович. Акт обвинувачення заклада Урбановичеві, що під час перегляду новобранців за гроші звільнив деякі особи від обслуговування військової служби. Розправа відбувалася тайно і до неї не покликано жадних свідків.

Трибуналом проволить шеф суду, полковник Голонський, обвинувачує прокуратор, майор Уржендовський, боронить д-р Прох.

Свідство виявило, що майор Урбанович як лікар військової лічнці, спеціаліст від нервових недуг справді звільнив за гроші 38 новобранців, яких офіція переглянула друга лікарська комісія і визнала їх адібними для категорії „А“.

Зловживання лікаря Урбановича виявилі один звільнення новобранців із Вібрки, який написав донос на майора Урбановича до команданта військової лічнці Стронського і спричинив арештування обвинуваченого. Підчас ревізії в домі Урбановича сконфісковано 2000 доларів і великі на 8000 золотих, про які свідок д-р Осип Лєбів твердить, що ті гроші є власністю обвинуваченого, а не грішми адобутими за надужиття при військових переглядах. Деякі свідки, члени родини Урбановича свідчать дуже некорисно для обвинуваченого.

Майор Урбанович борониться тим, що ніяких грошей від новобранців не брав, а звільняючи їх, кермувався лікарським сумлінням, хоч очевидно, мін. поминається так як поминається що до стану здоров'я новобранців і інші лікарі що признають адібними для військової служби чимазо новобранців, яких офіція мусить звільняти підчас служби, або визнають нездатними зовсім адорові особи.

Але акт обвинувачення говорить на підставі певних доказових матеріалів, що д-р Урбанович при допомозі посередництва Кремієра-Гольдберга вхолод у порозуміння з новобранцями гарнізонів у Станиславіві, Золочеві, Бережанах, Тернополі та маючи зв'язок зі сержантами Тимішським і Гжиаволою та Аригом побирав від звільнених новобранців грошеві нагороди.

Розправа ще не закінчена і головний доказовий матеріал про зловживання майора Урбановича буде прочитаний аж сьогодні, а присуд буде оголошений в найближчих днях. До речі, треба агадати, що в списку 38 новобранців звільнених д-ром Урбановичем від військової служби не знаходимо ані одного українця, а тільки самих жидів.

ЛУЦЬК НА ВОЛІНІ. (Українське Пого). Для 21. жовтня довідались ми, що кредитний банк Певного агітує в своєму бюрі, щоб його каліти розповсюджувати по селах чутки, що, мовляв, Українцям вже не має, що не слід йому звертати до банку, що треба випускувати, а уділи вносити до банку Певного, при чім кожного члена Дирекції дають остальними словами, випакувати всілякі побрехеньки і розповідати про будинок, машини, фабрики, що їх нажили члени Дирекції на 36 зол. основного капіталу, з якими починали свою працю. В цьому випакувати найкраще моральне обличчя Певних, Еростових і їм подібних дідців. Але селяни самі дають опір рішким агітаторам, не квапляться вибирати на них і такі звертають частинями позички. Одначе, треба признати, що „новітні кооперації“ репрезентується надзвичайно „ефективно“ — в „Українській Ним“ я „Земі Волинській“ одночасно уміщено набагато на українських раліях Луцького Союзу. Довідуюсь я цілї набагато, що була „Ним“ гуртується якась „розповсюдженість“

тія" а ця "демократія" обрада д-ра Барченка у членів Визволу проти голосів українців. Як же це "демократія"? Галицький поміщик, Закарпатський, польський поміщик, Житинський, польський, польський, два чехи, один жид, єврей, Бєлєвський, єврей, два чехи, один жид, єврей, росіянин і кількох селян з порою "куди відішли росіяни". Що вони робили по вказівкам Певного терміну? Довідаємося в перший раз з "Ниви", але, будь-що-будь, це цілком признання, що робить медвежу прислугу непогодолюбному д-рові Барченкові. При прислугу непогодолюбному д-рові Барченкові, різними способами усувала з союзу аж з українців. Неабияку совість треба мати, щоб після цього розписуватися про "більшість голодів". Нікого вже п. Певний не обдурить, бо його метода відома: "розчистити шлях" чужою рукою, що має ексекутиву, а потім видисувати про "побідний шлях" "новітньої демократії" чи "господарчої демократії" на чолі з п. Галиком і Певним. Кажуть часто-густо під адресою українців, що їхні установи "розполітизовані". А ось знов вицалок "нерозполітизованості" протинної сторони. Цим разом бавитися в політику магістрат. Ваггалі, новий бурмістр, п. Радзівський, пропонували всі стежки до "Рідної Хати", уважаючи, що цим розв'язав вже питання про свої відносини до українського населення м. Луцька. Коли кооперативно-інструкторський відділ звернувся до нього з проханням відступити саялу міського театру 31. жовтня в 12 год. полудня (день будини) для організації Академії Ошадності, — п. Галицький відмовив. Коли хор Д. Котка просив са-

лю для концерту, він відмовив, а довідавшись, що хор наївав саялу "Просвіти", сам просив, щоб Д. Котко забрав саялу міського театру. "Політику" п. Галицький. На свій зад зрозумів лінію "народовещу": копати "Просвіту", де можна, як і робити прикрити українським громадським діячам, де можна й не можна. Навіть уважає себе за звільненого від основ елементарної відповідності. Здається, хутко вже доживемо до того часу, коли кошині крамарі буде розважати на теми польсько-українських відносин, бо голі по фризівських закладах вже трактують з клієнтами, що таке "Просвіта", а що "Рідна Хата" або про задання банку Певного й про переслідування Українбанку. — Місцевий.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:
Середа, 30. X, год. 7:30 веч. "Втікачі переполоху".
Четвер, 31. X, год. 4-та попол. "Пригоди", вистава для молоді.
П'ятниця, 1. листопада, год. 3:30 веч. "Барон Кімель".
П'ятниця, 1. листопада, год. 7:30 веч. "Не можеш розказувати своїй бабці".
Субота, 2. листопада, год. 7:30 веч. "Сила призначення".
Малий Миський Театр:
Середа 30. X, год. 7:30, "Пропес Мері Деген".
Четвер, 31. X, год. 7:30, веч. "Пропес Мері Деген".
П'ятниця, 1. листопада, год. 3:30 попол. "Пропес Мері Деген".
П'ятниця, 1. листопада, год. 7:30 веч. "Пропес Мері Деген".
Субота, 2. листопада, год. 7:30 веч. "Пропес Мері Деген".

Кіна.

Аполло: Любов м. Сергія.
Касіно: Ного остання маска (Марселя Альбані).
Кольсей: Два світи (Генні Портен).
Лев: Коні і Келлі в гаремі — комедія (Жорж Сілі).
Марусенька: Шпів на царськ дворі (Ліана Гейд. Алі. Емтергазі).
Оаза: Підземні люди.
Палак: Буря над Азією (реж. Пудовкіна).
Пан: Жінка з білшовицького раю (Ольга Чехова).
Пасаж: Чарівник (Рекс Бел). Амери-
канська комедія і найновіший тиждень
Нате і Гомонта.
Стигасе: Я хочу жінки! Чоловік без
шлюб (Реж. Дені).
Фатаморган: Що любить жінка?
Химера: Гроші (Ем. Зої).
Утіа: Хатина дядька Тоні.

Програма радіо.

Середа 30-го.

Варшава (1411,7) 17:45 Пополудневий
концерт оркестру.
Краків (312,8) 16:15 Аудіція для ді-
тей.
Познань (334,8) 20:00 Концерт на-
родної музики.
Катовиці (408,7) 20:30 Концерт ко-
мпозитора Фрімана.
Вільно (383) 12:05 Поранок музики.
Гельсінгсфорс (221,4) 19:30 "Трубадур"
опера Верді.
Бресля (253) 16:30 Концерт радіо-
оркестру.
Ляйпциг (259) 14:30 Програма для мо-
лоді.
Братислава (279) 12:30 Урочистий
концерт.
Гали (296) 15:30 Популярний кон-
церт.
Брно (341,7) 19:30 Оперетка з Праги.
Лондон (356,3) 16:45 Легка музика
академічна.
Штутгарт (360) 16:00 Популярний
концерт.
Гамбург (372) 16:30 Монархіяський
концерт.
Франкфурт (390) 16:00 Концерт зі
Штутгарту.
Берн (403) 20:00 Давня музика ка-
меральна.
Берлін (418) 19:00. Веселі пісні і ду-
ети.
Стокгольм (436) 18:20 Музика на гар-
монії.

Рим (441) 21:02 Бетовен і Вагнер.
Ляйпциг (259) 20:00 Німецька на-
родна пісня.
Прага (487) 12:30 Грамофонові панті.
Міліно (501) 20:30 Вечір легкої му-
зики.
Брюссель (509) 21:15 Концерт Радіо-
оркестру.
Відень (516,3) 16:00 Концерт капелі
Гайпта.
Рига (525) 17:00 Концерт.
Мюнхен (533) 21:15 Вечір Старо-
римський.
Москва (825) 15:30 Концерт: Монарх
і Чайковський.
Ковно (1935) 19:35 Вечірня музика.
Ленінград (1000) 19:00 Сатири Май-
ковського.

Париж (1725) 16:45 Радіоконцерт.

Четвер 31-го.

Варшава (1411,7) 12:30 Шкільний
концерт.
Краків (312,8) 20:05 Концерт.
Познань (334,8) 20:15 Концерт: Бранс
і Бетовен.
Катовиці (408,7) 21:30 Концерт з
Вільно.
Вільно (383) 21:30 "Гіттайська трій-
ка".
Гельсінгсфорс (221,4) 18:30 Дуети.
Бресля (253) 19:15 Концерт радіо-
оркестру.
Ляйпциг (259) 19:30 Пісні та арії, спі-
ває Камал.
Братислава (279) 18:10 Популярні
пісні.
Гали (296) 19:30 Релігійна музика.
Брно (341,7) 18:35 Музика для молоді.
Лондон (356,3) 19:45 Пісні Лішта.
Штутгарт (360) 20:15 "Солом'яна вдо-
ва" оперетка.
Гамбург (372) 20:00 Популярний кон-
церт.
Франкфурт (390) 20:15 Оперетка зі
Штутгарту.
Берн (403) 20:00 Швейцарська му-
зика.
Берлін (418) 16:30 Нові пісні.
Стокгольм (436) 20:00 Військова му-
зика.
Ляйпциг (259) 20:00 Веселий вечір.
Прага (487) 16:30 Камеральний кон-
церт.
Міліно (501) 11:15 Музичні продукції.
Брюссель (509) 21:00 Концерт з Ам-
стердаму.
Відень (516,3) 20:05 "Візантій Стрі-
лець" Вебера.
Рига (525) 20:03 Вечір опереток.
Мюнхен (533) 16:30 Російська музика.
Москва (825) 15:30 Концерт творів
Стравінського і Прокоф'єва.
Ковно (1935) 19:45 Вечірня музика.
Ленінград (1000) 12:00 Робітничий
концерт.
Харків (1304) 20:35 Музична вечірка.
Париж (1725) 21:00 Радіоконцерт.
П'ятниця 1-го XI, 1929.
Варшава (1411,7) 20:05 Музична гу-
тірка.
Краків (312,8) 12:00 Трансмісія з Вар-
шави.
Познань (334,8) 17:45 Вокальний
концерт.
Катовиці (408,7) 17:45 Концерт з Вар-
шави.
Вільно (383) 17:20 Літературна ауді-
ція.
Гельсінгсфорс (221,4) 18:25 Співа та
органова музика.
Бресля (253) 16:30 Камеральний кон-
церт.

Ляйпциг (259) 16:30 Концерт солістів.
Братислава (279) 16:30 Пісні Фібі-
та і Ірака.
Брно (341,7) 12:00 Оркестровий кон-
церт.
Лондон (356,3) 13:00 Сонати.
Штутгарт (360) 19:30 Симфонічний кон-
церт.
Гамбург (372) 20:00 Народна аудіція.
Франкфурт (390) 19:30 Концерт зі
Штутгарту.
Берн (403) 16:00 Оркестра з Курсаля.
Берлін (418) 16:30 Концерт радіо-
оркестру.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Український Наддніпрянський Хор
Д. Котка: 729 1-2
Середа, 30. X. — Бучач.
Четвер, 31. X. — Монастирська.

Позір! Перемишлянщина! Дня 1. ли-
стопада в р. о. год. 10. рано відбудеться
в Перемишлях торжественне Почи-
нянське Богослужіння.

В четвер, дня 31 жовтня ц. р.
в год. 7:30 вечером відбудеться в домі
Українського Лікарського Товариства
при вул. Руській ч. 3/П. реферат Д-ра
Музики п. н. Скориста опадання червоних
тілень вроли. 1-1

Союз Українок узгадує для своїх
членів і виправджених ними гостей
кожного четверга від год. 18-20 схо-
ди для німецької конвєрсації. Гурток
нести п. д-р Дарія Вітошинська. Дзе-
роничева. Зголошення в домі С. У.
второк, четвер і субота від 12-13.
Опата 5 год. місячно. 796 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИНИК ВАПІ буде найкраще на-
правлений у найбільшій годинникар-
ській роботі Івана Зельтенрайха
Львів, на Марійській ч. 5. — 3 провін-
цій просимо репараций прислати по-
штою. — Старомодні жіночі годинники
переробимо на руці. 618 12-7

БРИЛІАНТИ, також іншу біжутерію
купує по високій ціні Домбровський-
Готтшальський, Львів (Готель Жоржа) А-
кадемічна 2. 619 6-7

Отрим повідомляю українських продуцентів льону та конопель
що на дніх відкриваю

нову українську ткальню і склад мануфактури
під фірмою: „ГОСПОДАР“

Львів, вул. ГОРОДЕЦЬКА ч. 101. ІВАН ЗАВАДКА.
НЕ ІДІТЬ ДО ЧУЖИНИ!!!

За доставлену сировину льону
й конопель — плачу повну вартість
чи готівкою — чи мануфактурою.

НОВИНКА!

УКРАЇНСЬКЕ ПИСЬМЕНСТВО т. XI. 2.

ТВОРИ

ИОСИФА ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

774

ТОМ ДРУГИЙ

3-3

Повісти, повістки, оповідання, казки, повістки, стор. 319

Ціна в півполотняній оправі 7-00 зол.

в полотняній 8-00

Замовляти в канцелярії Товариства „Просвіта“, Львів, Ринок, ч. 10.

Усі пісні на мішаний хор Ярославина
продає у Львові музикарня ім. Шев-
ченка. 767 3-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст неаук легенів, сери і жолуана

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

438 Переслідування Рентгеном. 44-1

Спеціаліст снірних, венеричних
недуг і косметики 1-1
д-р РОМАН ДОЛНІЦЬКИЙ
орд. від 3-6 попол., вул. Глубока 10
партер. — Квартира Лямпа. Діатормія

Конкурс.

„Мінеральний Живець Черче“, Спілка
з обмеженою порукою у Львові оголо-
шує конкурс на посаду адміні-
стратора свого підприємства водо-
лічного в Черчі. Першенство до одер-
жання цієї посади буде мати особа, обі-
знана з веденням такого підприємства.
Платня після ухвали. Подання з відпо-
відними прилогами, описом життя і по-
данням усвідомлення належить вносити тілком
поштою до Управи Спілки у Львові, Ри-
нок ч. 10. 1. нов. найдавший до дня 30.
листопада 1929 р. 790 2-3

На луки й пасовиска

ділає найуспішніше

ТОМАСИНА з КАПІТОМ
ИОСИФ КАРРАХ

Львів, вул. Костюшка ч. 18.

Ціники і поучення даром і оплатно. 670

Ширіть
наш
часопис!

Накриття

Frage, Hennenberg
і інших найкращих
фабрик по фабричних
цінах 377

У МАНДЛЯ,
вул. Коперника 14.
Напроти Кіна Коперника